

ресурсів, які відкривають доступ до якісного освітнього контенту поза межами держав, незалежно від фінансового становища і соціальних статусів. У цьому контексті для отримання якісної освіти та побудови кар'єри першорядними стають питання персональної мотивації і самодисципліни.

Зростає значущість таких навичок, як креативність, вміння керувати часом, вирішувати конфлікти, працювати у складних міждисциплінарних командах тощо. У світі кіберфізичних систем кордони галузей і дисциплін стрімко розмиваються, тому для технічних фахівців усе більшої актуальності набуває розвиток творчого мислення, емоційного інтелекту і навичок комунікації, для гуманітаріїв – вивчення і впровадження системного, логарифмічного мислення і навичок у галузі ІТ.

До нових перспективних напрямків організації дистанційної освіти слід також віднести:

- асинхронність навчання: викладач і студент не займаються одночасно. Все менше людей прагнуть займатися тільки особисто, багато хто переходить до дистанційного формату навчання і постфактної перевірки результатів дистанційної роботи. У сторін освітнього процесу все менше необхідності синхронізувати заздалегідь розклад і зручний час у робочі години;

- перевернуте навчання (або перевернута аудиторія): теорію студенти освоюють самі, а на заняттях тренуються і практикуються одночасно. В результаті існує попит на системне онлайн-споживання теоретичних знань, а також потреба в зручній інтерактивній масовій практиці;

- гейміфікація і edutainment - інструменти, які роблять дистанційне навчання більш захоплюючим і легким;

- мобільність навчання: зростає обсяг освітнього контенту, споживаного через смартфони та планшети, які забезпечують безперервність навчання та розширюють можливості взаємодії зі студентом;

- мікронавчання: складні і тривалі курси розбиваються на короткі, які легше дивитися, і при цьому якомога частіше винагороджуються студенти за досягнення у навчанні;

- взаємне навчання (P2P): з'являються практики мережевої взаємодії, при якій студенти вчать один в одного, а викладач їх контролює, та ін.

І. В. Соломніков

ЗМІШАНЕ НАВЧАННЯ – ІННОВАЦІЯ ХХІ СТОЛІТТЯ

Потенціал і перспективи розвитку змішаного навчання практично безмежні. У дослідженнях психологів зазначається, що традиційні методи навчання зазвичай не враховують індивідуальних відмінностей студентів і орієнтуються в основному на студентів, у яких домінує вербальний стиль

пізнавальної діяльності. У підсумку ми маємо однакові умови навчання для всіх без винятку студентів без урахування їхніх здібностей. Таким чином, змішане навчання створює нове середовище, що дозволяє орієнтуватися на індивідуальні стилі студентів і їхні інтереси. Електронне середовище має низку специфічних можливостей і переваг порівняно з традиційною моделлю навчання.

Електронний компонент змішаного курсу пропонує оптимальні умови для реалізації індивідуального потенціалу студентів. Завдання, розміщені на платформі Moodle, можуть мати великий ступінь варіативності і, таким чином, відповідати індивідуальним талантам і здібностям студентів. Вони можуть відрізнятися за ступенем складності, за рівнем їх комунікативних навичок, а також залежати від здібностей студентів до запам'ятовування. Така варіативність допомагає залучати слабких студентів у спільну роботу і водночас ставити більш високі вимоги до сильних студентів.

Кіберпростір особливо привабливий для сором'язливих студентів, які на традиційному занятті в аудиторії не виявляють активності і намагаються сховатися за спину однокурсників. Електронне навчання допомагає подолати цей бар'єр, такі студенти відчувають себе більш впевненими перед монітором комп'ютера вдома і активно включаються в роботу.

Навчання у віртуальному середовищі сприяє розвитку навчальної автономії студентів. Вони стають більш активними, демонструють інтерес до предмета і методів навчання, вчать критично оцінювати свої навички та вміння, беручи участь у групових дискусіях. Навчальна автономія студентів забезпечує перехід до індивідуалізації навчання, яка характеризується високим рівнем мотивації.

Незважаючи на всі видимі переваги змішаного навчання, його інтеграція в освітній процес йде досить повільно, тому можна виділити низку проблем, які можна охарактеризувати таким чином:

- неготовність інформаційно-освітнього середовища ВНЗ до підтримки цілісного процесу електронного навчання;
- відсутність методики викладання в електронному середовищі, обов'язкової системи підвищення кваліфікації в галузі електронних технологій;
- недостатнє забезпечення електронного навчання навчально-методичними матеріалами;
- неготовність викладачів до забезпечення електронного навчання;
- відсутність усвідомлення його перспективності і необхідності використання;
- відсутність достатньої кількості висококваліфікованих програмістів для вирішення багатофакторних задач інформатизації університету.

Освітнє середовище Moodle на сьогоднішній день стало найдоступнішим і ефективним засобом навчання, на базі цієї платформи створюються насправді захоплювальні онлайн-завдання.

Використання методу змішаного навчання, на нашу думку, має сприяти якісній зміні змісту навчання. Різноманітність ресурсів електронної складової змішаного курсу відкриває нові можливості презентації навчального матеріалу в доступній і цікавій формі.

Потенціал комп'ютерних засобів для реалізації якісного навчання, заснованого на принципі гнучкості і варіативності, дозволяє студентам визначати індивідуальну траєкторію вивчення предмета самостійно.

Т. Г. Сухорукова

ПАРАМЕТРИ ЯКОСТІ ДИСТАНЦІЙНИХ КУРСІВ НАВЧАННЯ

Змішане навчання – це цілеспрямований процес здобування знань, умінь та навичок в умовах інтеграції аудиторної і позааудиторної навчальної діяльності суб'єктів освітнього процесу на основі взаємного доповнення технологій традиційного, електронного, дистанційного та мобільного навчання.

До складу програм змішаного навчання входить величезна різноманітність навчальних технологій і підходів: електронні курси, практичне навчання, робота над конкретними проектами, службова ротация, електронні книги, мобільне навчання, коучинг, очні курси, виїзне навчання, навчальні ігри та симуляції, формальне навчання та ін.

Значне місце в системі змішаного навчання посідають дистанційні курси. Дистанційні курси класифікуються:

- 1) з предметів, освоєваних у рамках курсу;
- 2) за необхідним рівнем підготовленості потенційних учнів або за їхнім віком;
- 3) за програмними цілями, які ставляться перед курсом;
- 4) за технологічними базами та ін.

На сьогодні немає єдиної методики складання дистанційних курсів. Однак важливо, щоб дистанційні курси навчання відповідали певним параметрам якості. Питання оцінки якості залишається найбільш складним, оскільки немає єдиної нормативної бази проведення подібного оцінювання.

Виходячи з логіки оцінювання можна стверджувати, що оцінка якості дистанційних курсів має враховувати наявність трьох основних груп подання інформації, які ґрунтуються на чуттєвій модальності людини:

- слухові засоби подання інформації;
- зорові засоби подання інформації;
- аудіовізуальні засоби подання інформації.

Якщо до слухових засобів відносять усну мову, записану на різні носії, а до зорових засобів відносять моделі, таблиці, рисунки, креслення, а також презентації, то до аудіовізуальних засобів подання інформації слід відносити навчальні відеоролики, відеолекції, мультиплікації, анімації та ін.